

דגשים לביצוע חקרנות אמפתית

1. מתמקדים בייצוגים, בנתונים ובאירועים

החקרנות האמפתית מבוססת על תיעוד של אירועים שנחוו בגוף ראשון, ובכלל זה תיאורי מקרה, צילומי שיעורים, הקלטות שמע, תכתובות למיניהן, תקשורת סביב משימות וכד'. האירועים והייצוגים מובאים כפי שהם, באופן אותנטי, ויש לגיטימציה לעסוק בהם.

2. מנכיחים את הרגשות

נשות חינוך יודעות לדבר על רגשות ועל מערכות יחסים, אך שבבית הספר הנטייה היא להימנע מעיסוק בנושאים אלו, המנוגדים לכאורה לשיח על תוכן, פדגוגיה, הישגים ויעדים לימודיים (צרפתי-שאלוב, ודר-וייס וקנולר, 2021). חקרנות אמפתית נותנת מקום לרגשות של הנועצת ולמה שעבר עליה ומשמשת בסיס להבנת ההתרחשות מנקודת מבטה.

3. מכוונים לתהליכים מקבילים

על חקרנות אמפתית להתקיים בשני תהליכים מקבילים: גילוי אמפתיה כלפי הנועצת לצד גילוי אמפתיה כלפי הדמויות האחרות באירוע שהיא מתארת. ההנחה היא שכדי שנשות חינוך יפתחו אמפתיה בתהליך החינוכי, עליהן לחוות אמפתיה כלפי עצמן ולהתבונן באמפתיה בעבודתן.

4. מכירים באי-הוודאות

המעשה החינוכי תמיד כרוך במתח ובאי-ודאות, שהם חלק בלתי נפרד מהמציאות הבית-ספרית. הם לא ישתנו, ואין זה משנה מהי איכות העבודה שלנו. לעומת זאת הציפייה שלנו בנוגע למציאות, נקודת המבט, הרגשות והתגובות שלנו – אלה כן יכולים להשתנות. המשימה שלנו היא אפוא לנסות להרחיב את נקודות המבט, ללמוד להתנהל בתוך המציאות המורכבת, להגיב תגובות מקצועיות ומיטיבות, ולא דווקא לשאוף לשנות את המציאות.